بنده با بی فکری و بی توجه به اینکه سخنش درست است یا خیر، سخنی بر زبان می آورد که به موجب آن از مسافتی بیش از فاصله ی میان مشرق و مغرب در آتش دوزخ می افتد.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که می گوید: از رسول الله صلی اله علیه وسلم شنیده که فرمود: «إنَّ العَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بالكَلِمَةِ مَا يَتَبَيَّنُ فِيهَا يَزِلُّ بِهَا إِلَى النَّارِ أَبْعَدَ مِمَّا بَيْنَ المَشْرِقِ والمَغْرِبِ»: «بنده با بی فکری و بی توجه به اینکه سخنش درست است یا خیر، سخنی بر زبان می آورد که به موجب آن از مسافتی بیش از فاصله ی میان مشرق و مغرب در آتش دوزخ می افتد».

[صحیح است] [متفق علیه]

رسول الله صلی الله علیه وسلم خبر می دهد مردمانی هستند که در مورد آنچه می خواهند بگویند، تامل نمی کنند و نمی اندیشند و خیر و شر بودن آن را بررسی نمی کنند؛ بنابراین درنتیجه ی نیندیشیدن به آنچه می خواهد بگوید و بر زبان آوردن سخنان ناروا، خود را در معرض عذاب الهی و آتش دوزخ قرار می دهد - پناه بر الله - و چه بسا به دلیل سخنی که بر زبان بیاورد از مسافتی بیش از فاصله ی بین مشرق و مغرب در آتش انداخته شود.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/3479